

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. ledna 2017, v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Zdeňky Mitošinkové a Mgr. Lukáše Korpase, v trestní věci obžalovaného **Petra P** [redacted], nar. [redacted], o odvolání obžalovaného Petra P [redacted] a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou, proti rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 08. srpna 2016, č.j. 4 T 58/2016 – 356, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b/, d/, odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o vině pod body I, 1,2, IV., VI, VII, ve výrocích o trestech a ve výrocích o náhradě škody ve vztahu k poškozené Věře K [redacted], nar. [redacted] Karlovi P [redacted], nar. [redacted], Jaroslavu M [redacted] nar. [redacted] a Vítu S [redacted], nar. [redacted] a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **rozhoduje** tak, že se

obžalovaný

Petr P [redacted]

nar. [redacted] v Liberci, bytem [redacted], t.č. [redacted]
ve výkonu trestu odnětí svobody ve [redacted]

u z n á v á v i n n ý m,

že

- 1) dne 1.6.2014 v Rychnově u Jablonce nad Nisou, okres Jablonec nad Nisou, u vlakového nádraží převzal od Víta S [REDACTED], nar. [REDACTED] osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, RZ [REDACTED] v hodnotě 30.000,- Kč s autosedačkou v hodnotě 1.000,- Kč, včetně osvědčení o registraci vozidla, které od něj vylákal pod nepravdivou záminkou zajištění pravidelné technické kontroly po níž vozidlo poškozenému vrátí, avšak kontrolu nezajistil a vozidlo následně dne 21.6.2014 v Suchdole nad Lužnicí, [REDACTED] [REDACTED] prodal svému bratrovi Karlovi P [REDACTED], nar. [REDACTED] za částku 25.000,- Kč a takto poškozenému Vítu S [REDACTED] způsobil škodu ve výši 31.000,- Kč,

přičemž byl rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 30.5.2011 č.j. 1 T 172/2004-1018, s právní mocí ode dne 9.7.2011 odsouzen mj. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31.12.2009, pro který bylo podle § 37 tr. zákona, účinného do 31.12.2009, upuštěno od uložení souhrnného trestu s ohledem na souhrnný trest uložený rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 4.5.2004, č.j. 1T 110/2003-295, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 3.9.2004, č.j. 55 To 257/2004-326 ve výměře 20 měsíců odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 3.2.2007,

2)

v přesně nezjištěné době v říjnu 2014 v Liberci XXXIII – Machníně, [REDACTED] od Věry K [REDACTED], nar. [REDACTED] pod nepravdivou záminkou investice na psích závodech vylákal finanční hotovost 300,- Euro v hodnotě 8.280,- Kč s tím, že peníze zhodnotí a poškozené následně vyplátí navýšené o částku 170,- Euro, ale vylákanou částku si ponechal pro svou potřebu a poškozené nic nevrátil, následně pod nepravdivou záminkou zaplacení zálohy na koupi rodinného domu přiměl poškozenou, aby si vzala bankovní úvěry z nichž si v Liberci v obchodním centru Nisa převzal finanční hotovost dne 3.11.2014 ve výši 80.000,- Kč a dne 10.11.2014 ve výši 93.000,- Kč, ačkoliv žádný dům nekupoval, zálohu neskládal, peníze si ponechal pro svou potřebu a poškozenou nepravdivě informoval, že záloha propadla a způsobil tak poškozené Věře K [REDACTED] celkovou škodu ve výši 181 280,-Kč,

3)

v přesně nezjištěné době začátkem března 2015 v Liberci XXXIII – Machníně, [REDACTED] převzal od Věry K [REDACTED], nar. [REDACTED] osobní motorové vozidlo zn. Mitsubishi Carisma, RZ [REDACTED] v hodnotě 20.000,- Kč za účelem krátkodobého užití, vozidlo poté poškozené nevrátil s tím, že poškozené uvedl nepravdivou informaci, že se porouchalo a musel jej dát do opravy, a následně přesně nezjištěný den začátkem měsíce března 2015 v Liberci – Růžodole, [REDACTED] jej prodal Jaroslavu M [REDACTED], nar. [REDACTED] za částku 25.000,- Kč, čímž poškozené Věře K [REDACTED] způsobil škodu ve výši 20.000,- Kč,

t e d y

ad 1) sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen

ad 2) sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil na cizím majetku větší škodu

ad 3) přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou

č í m ž s p á c h a l

ad 1) přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku

ad 2) přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku

ad 3) přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e**I.**

za přečiny pod bodem 1) a 2) a za přečiny zpronevěry podle § 206 odst.1 tr.zákoníku, krádeže podle § 205 odst.1 písm.a/ tr.zákoníku, krádeže podle § 205 odst.1 písm.a/ tr.zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst.1 tr.zákoníku, které zůstaly v napadeném rozsudku pod body II.,III. a V. nedotčeny, podle § 209 odst.4 tr.zákoníku za použití § 43 odst.2 tr.zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **č t y ř i /4/ roky a š e s t /6/ měsíců.**

Podle § 56 odst.2 písm.c/ tr.zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 16.2.2015, č.j. 8 T 182/2014 – 458, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

II.

za přečin pod bodem 3) a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku, který zůstal v napadeném rozsudku pod bodem VIII. nedotčen, podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **p a t n á c t /15/ měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c/ tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené Věře K [REDACTED] nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] škodu ve výši 238.680,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození Vít S [REDACTED], nar. [REDACTED], Karel P [REDACTED], nar. [REDACTED] a Jaroslav M [REDACTED] nar. [REDACTED] odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Věra K [REDACTED], nar. [REDACTED], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 08.08.2016, č.j. 4 T 58/2016 – 356, byl obžalovaný Petr P [REDACTED] uznán vinným, že

I.

1. dne 1.6.2014 v Rychnově u Jablonce nad Nisou, okres Jablonec nad Nisou, u vlakového nádraží převzal od Víta S [REDACTED] nar. [REDACTED] osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, RZ [REDACTED] v hodnotě 30.000,- Kč s autosedačkou v hodnotě 1.000,- Kč, včetně osvědčení o registraci vozidla, které od něj vylákal pod nepravdivou záminkou zajištění pravidelné technické kontroly, po níž vozidlo poškozenému vrátí, avšak kontrolu vozidla nezajistil a vozidlo si ponechal, a způsobil tak poškozenému Vítu S [REDACTED] škodu ve výši 31.000,- Kč,

2. dne 21.6.2014 v Suchdole nad Lužnicí, [REDACTED] okres Jindřichův Hradec svému bratrovi Karlovi P [REDACTED] nar. [REDACTED] prodal za částku 25.000,- Kč osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, RZ [REDACTED] bez vědomí a souhlasu jeho majitele Víta S [REDACTED], nar. [REDACTED] s tím, že poškozenému Karlovi P [REDACTED] uvedl nepravdivou informaci, že majitel vozidla mu dluží peníze a vozidlo mu daroval na úhradu tohoto dluhu, a způsobil tak poškozenému Karlovi P [REDACTED] škodu ve výši 25.000,- Kč,

přičemž byl rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 30.5.2011 č.j. 1 T 172/2004-1018, s právní mocí ode dne 9.7.2011 odsouzen mj. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31.12.2009, pro který bylo podle § 37 tr. zákona, účinného do 31.12.2009, upuštěno od uložení souhrnného trestu s ohledem na souhrnný trest uložený rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 4.5.2004, č.j. 1T 110/2003-295, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 3.9.2004, č.j. 55 To 257/2004-326 ve výměře 20 měsíců odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 3.2.2007,

II.

dne 18.7.2014 v 7.00 hodin v Železném Brodě [REDAKT] okres Jablonec nad Nisou od poškozené Mileny [REDAKT], nar. [REDAKT] v místě jejího bydliště si zapůjčil její jízdní kolo zn. Merida v hodnotě 8.000,- Kč s tím, že jej téhož dne v 10.00 hodin vrátí, ale z místa odjel a jízdní kolo poškozené nevrátil,

III.

dne 18.7.2014 v 7.00 hodin v Železném Brodě [REDAKT] okres Jablonec nad Nisou ze skříně v pokoji rodinného domu odcizil fotoaparát zn. Canon EOS 5D Mark II v hodnotě 15.000,- Kč, včetně objektivu zn. Canon v hodnotě 8.000,- Kč, bateriového gripu v hodnotě 3.000,- Kč, 3 kusů baterií v hodnotě 1.500,- Kč, filtru v hodnotě 490,- Kč a sluneční clony v hodnotě 590,- Kč, čímž způsobil Janu V [REDAKT] nar. [REDAKT] škodu ve výši 28.580,- Kč,

IV.

v přesně nezjištěné době v říjnu 2014 v Liberci XXXIII – Machníně, [REDAKT] od Věry K [REDAKT] nar. [REDAKT] pod nepravdivou záminkou investice na psích závodech vylákal finanční hotovost 300,- Euro v hodnotě 8.280,- Kč s tím, že peníze zhodnotí a poškozené následně vyplatí navýšené o částku 170,- Euro, ale vylákanou částku si ponechal pro svou potřebu a poškozené nic nevrátil, následně pod nepravdivou záminkou zaplacení zálohy na koupi rodinného domu přiměl poškozenou, aby si vzala bankovní úvěry z nichž si v Liberci v obchodním centru Nisa převzal finanční hotovost dne 3.11.2014 ve výši 80.000,- Kč a dne 10.11.2014 ve výši 93.000,- Kč, ačkoliv žádný dům nekupoval, zálohu neskládal, peníze si ponechal pro svoji potřebu a poškozenou nepravdivě informoval, že záloha propadla, ačkoliv věděl, že nemá dostatek finančních prostředků na její splacení, peníze si ponechal pro svoji potřebu a poškozené na vrácení půjčky nic nesplatil, a způsobil tak poškozené Věře K [REDAKT] celkovou škodu ve výši 118.280,- Kč,

V.

dne 23.11.2014 v Liberci XXXIII – Machníně, [REDAKT] odcizil Věře K [REDAKT] nar. [REDAKT] její platební kartu k účtu u České spořitelny, a.s. č. [REDAKT] identifikovatelnou podle čísla a znějící na jméno poškozené a neoprávněně bez vědomí a souhlasu poškozené vybral z bankomatu v obchodním domě Globus 1.000,- Kč, dále dne 25.11.2014 z bankomatu v obchodním domě Horizont částku ve výši 2.000,- Kč, dne 23.12.2014 z bankomatu u supermarketu Penny částku ve výši 10.000,- Kč a z bankomatu v obchodním domě Globus 5.000,- Kč, a způsobil tak poškozené neoprávněnými výběry celkovou škodu ve výši 18.000,- Kč,

VI.

v přesně nezjištěné době začátkem března 2015 v Liberci XXXIII – Machníně, [REDAKT] převzal od Věry K [REDAKT], nar. [REDAKT] osobní motorové vozidlo zn. Mitsubishi Carisma, RZ [REDAKT] v hodnotě 20.000,- Kč za účelem krátkodobého užití, vozidlo poté poškozené nevrátil s tím, že poškozené uvedl nepravdivou informaci, že se porouchalo a musel jej dát do

opravy, přičemž si vozidlo ponechal, a způsobil tak poškozené Věře K [REDACTED] škodu ve výši 20.000,- Kč,

VII.

přesně nezjištěný den začátkem měsíce března 2015 v Liberci – Růžodole, Partyzánská [REDACTED] přenechal Jaroslavu M [REDACTED], nar. [REDACTED] za částku 25.000,- Kč osobní motorové vozidlo zn. Mitsubishi Carisma, RZ [REDACTED] bez vědomí a souhlasu jeho majitelky Věry K [REDACTED], nar. [REDACTED] s tím, že poškozenému uvedl nepravdivou informaci, že vozidlo patří jeho družce, která jej už nechce a on je pověřen jej prodat, přičemž asi za týden si nechal od poškozeného zaplatit částku 800,- Kč na zařízení přepisu vozidla v evidenci, ačkoliv věděl, že není oprávněn převod vozidla zajistit, a způsobil tak poškozenému Jaroslavu M [REDACTED] škodu ve výši 25.800,- Kč,

VIII.

od přesně nezjištěné doby do 9.5.2015 v Liberci XXXIII – Machníně, [REDACTED] z domácnosti Věry K [REDACTED] é, nar. [REDACTED] odcizil postupně tiskárnu HP 2545 a notebook HP s taškou v hodnotě 5.700,- Kč, stříbrný řetízek, dva snubní prsteny, jeden zlatý prsten s kamínkem, zlatý řetízek, zlatý přívěsek a jeden kus zlaté náušnice v hodnotě 13.700,- Kč, a způsobil tak poškozené Věře K [REDACTED] celkovou škodu 19.400,- Kč na odcizených věcech.

Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno:

v bodech I. 1, 2 jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku,

v bodě II. jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě III. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

v bodě IV. jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

v bodě V. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě VI. jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě VII. jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě VIII. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Obžalovanému byl uložen za skutky pod body I-V podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyři (4) roky a šest (6) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Zároveň byl zrušen výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 16.2.2015 sp. zn. 8 T 182/2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2015 sp. zn. 12 To 121/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Za skutky pod body VI-VIII byl obžalovanému uložen podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvacet (20) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl poškozený Vít S██████, nar. ████████, trvale bytem ████████, ████████ okres Teplice, se svými nároky na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozenému Karlovi P██████, nar. ████████, zdržující se na adrese ████████ náhradu škody ve výši 25.000,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozené Mileně V██████, nar. ████████, trvale bytem ████████ okres Jablonec nad Nisou náhradu škody ve výši 8.000,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozené Věře K██████, nar. ████████, trvale bytem ████████ náhradu škody ve výši 218.680,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozenému Jaroslavu M██████, nar. ████████, trvale bytem ████████ – ████████, náhradu škody ve výši 25.800,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli poškození Karel P██████, nar. ████████, zdržující se na adrese ████████, ████████ a poškozená Věra K██████, nar. ████████, trvale bytem ████████ se zbytkem svých nároků na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali včas a řádně odvolání obžalovaný Petr P██████ a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou. Obžalovaný odůvodnil odvolání prostřednictvím obhájce. K bodu I.1. obžalovaný uvádí, že osoba Víta S██████ je zcela nedůvěryhodná, neboť tento člověk byl odsouzen pro trestný čin a v současné době má podmíněný trest. Pravda je taková, že S██████ dluží obviněnému a jeho tehdejší partnerce přes 800.000,- Kč, tudíž má důvod lhát, aby se věřitele zbavil. Nedůvěryhodnost S██████ je

podpořena i tím, že když se odstěhoval do Dubí, nebylo to proto, že by chtěl, ale protože musel, jelikož v oblasti Jablonecka dlužní velké peníze a je proti němu vedeno vícero exekučních řízení. Za nedostatečné považuje obžalovaný i vysvětlení, že by Vít S. byl ochoten rok čekat, než mu bude provedena technická zkouška. K převodu vozidla došlo na základě ústní telefonické dohody, kdy S. neměl na úhradu dluhů. Pochyby vyvolává i zmatená výpověď o tom, kdo platil akontaci na předmětné vozidlo při jeho zakoupení. S. uvádí, že on, avšak peníze na to neměl. Při koupi vozidla byl i obviněný, který akontaci zaplatil. Nepravdivé je také tvrzení S., že by měl obdržet nějaké peníze prostřednictvím účtu tehdejší přítelkyně Věry Č. Obviněný nechtěl tuto svědkyni předvolat, avšak pro odvolací řízení by tuto svědkyni rád předvolal, neboť ona by vyvrátila tvrzení S.. K bodu I.2. obviněný uvádí, že jeho bratr v základu uváděl pravdu, ale protože vozidlo bylo převedeno s vůlí S., nemůže se ani jednat o trestný čin. K bodu II. napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že se jedná o osobu velmi nedůvěryhodnou, a to z důvodu jejího problému s alkoholem, který i sama připustila. Závažné stavy opilství potvrdil i její syn. Obviněný na nemovitosti, kde bydlela V., prováděl rozsáhlé rekonstrukce, také často chodil na nákupy, ze kterých oba žili. Když její alkoholismus dosáhl nesnesitelné míry, rozhodl se odejít a požádal V., aby se finančně srovnali. V. mu sama nabídla fotoaparát a kolo do zástavy, s tím, že částku uhradí později, jinak že může věci prodat, a to se také stalo. Skutečnost, že s prodejem kola byla srozuměna, vyplývá z nepředložení žádných výzev k vrácení. Vzhledem k tomu je vyvrácen dle obžalovaného i bod III. napadeného rozsudku. V bodě IV. obžalovaný namítá, že výpověď svědkyně K. je nevěrohodná. Nejprve říkala, že mu 300 Euro sama dala a posléze, že si celou částku vzal sám. V daném případě se jedná o půjčku. Jako taková by měla být řešena v civilněprávním sporu. Stejná argumentace platí i v případě částek na údajnou koupi domu. Soudu prvního stupně je vytýkáno, že vyšel pouze z výpovědi K., aniž by jakýmkoliv způsobem ověřil, zda k předání došlo. Obžalovaný se podivuje nad tím, že pokud došlo ke zmizení finančních částek 80.000,- Kč a 90.000,- Kč, proč toto K. nahlásila až v červnu 2015, když spolu dle K. žili od října 2014 po dobu asi 4 měsíců. K bodu V. nebyl předložen jediný důkaz, který by svědčil o tom, že peníze vybral obviněný, kromě domněnky K., která mj. připustila, že i její syn odcizoval peníze. K. nikdy PIN ke kartě nevydala. K bodu VI. obžalovaný uvádí, že nedal souhlas s převodem vozidla Mitsubishi Carisma. Do autoservisu Prcek vozidlo dával jen k opravě. Podivuje se nad tím, že osoby zabývající se vozidly, mohly něco takového převézt, a to ještě na svého známého. D. a S. věděli, že vozidlo není k prodeji. Obžalovaný rovněž popírá spáchání skutku pod bodem VII. V případě skutku pod bodem VIII. nebyly předloženy žádné důkazy o vlastnictví K.. Nebylo prokázáno, zdali měla nějaké šperky. Pokud nějaké měla, tak měla předložit účty, smlouvu, nebo alespoň fotografii, i když ani ta by neprokazovala vlastnictví. Ohledně odcizeného počítače a tiskárny, tak ty jsou ve vlastnictví obviněného a v domácnosti byly již od října nebo listopadu. K. zvolila nejjednodušší vysvětlení, že to dostala darem, přičemž ani neví od koho. Pokud to od někoho obdržela, měla by mít dotyčná osoba účtenky o koupi. Obviněný namítá, že skutky pod body I.1., II.5. a VIII. stojí pouze na výpovědi jediné osoby, které nejsou podpořeny žádnými jinými přímými a nepřímými důkazy. Závěrem obžalovaný navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a on obžaloby zproštěn.

Odvolání státní zástupkyně směřuje do výroku o vině pod bodem 4. napadeného rozsudku a proti výroku o trestu v bodě I. rozsudku. Státní zástupkyně ve vztahu ke skutku pod bodem IV. namítá, že soud sice dle závěrečného návrhu vypustil okolnost vylákání 18.000,- Kč dne 23.12.2014, nicméně celkovou škodu oproti původní částce ponížil o částku 81.000,- Kč. V popisu skutku zůstaly zachovány vylákané částky ve výši 8.280,- Kč, 80.000,- Kč a 93.000,- Kč, tj. celkem 181.280,- Kč. Současně však v popisu skutku zůstala zachována část, týkající se okolností vylákání částky 18.000,- Kč dne 23.12.2014. Popis skutku tak dílem nedává smysl. Státní zástupkyně navrhuje, aby byl výrok o vině v tomto bodě zrušen a bylo znovu rozhodnuto tak, že se z popisu skutku vypustí okolnost vylákání 18.000,- Kč dne 23.12.2014 a bude uvedena celkově způsobená škoda ve výši 181.280,- Kč. Ve vztahu k výroku o trestu v bodě I. státní zástupkyně uvádí, že uložený trest je nepřiměřeně mírný. Poukazuje na to, že trest byl ukládán jako souhrnný a obžalovaný byl před spácháním nyní projednávané trestné činnosti celkem 10x soudně trestán, zejména pro majetkovou trestnou činnost. Za přiměřený by státní zástupkyně považovala trest odnětí svobody ve výměře šesti let se zařazením do věznice s ostrahou.

Krajský soud z podnětu včas a řádně podaných odvolání obžalovaného a státní zástupkyně přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i postup řízení předcházejícího, a to zejména z hlediska vytýkaných vad a věc posoudil následovně:

Soud prvního stupně provedl řízení, ve kterém nedošlo k žádným takovým vadám, které by mohly mít vliv na uplatnění práva obhajoby, nebo na zabezpečení řádného objasnění věci. Soud prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. V průběhu hlavního líčení byly zákonným způsobem provedeny všechny potřebné důkazy a tyto zhodnoceny způsobem odpovídajícím zásadám volného hodnocení důkazů podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Lze uvést, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou v podstatě úplná a správná. V odvolání obžalovaný navrhuje, aby byl proveden výslech Věry Č., která by měla potvrdit, že výpověď svědka Víta S. je nevěrohodná. Provedení tohoto důkazu krajský soud považuje za zcela nadbytečné. O věrohodnosti výpovědi svědka Víta S. nevznikají žádné pochybnosti a výpověď tohoto svědka nestojí osamoceně, ale je podporována dalšími důkazy, které budou rozvedeny níže. Je třeba kategoricky odmítnout závěry obžalovaného, že svědecká výpověď Víta S. je nevěrohodná, neboť byl odsouzen pro trestný čin a jsou na něho vedena exekuční řízení. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že skutkové závěry nelze vyvozovat ze skutečností, které souvisejí s osobnostními rysy svědka. Pro posouzení skutkových otázek toto nemá žádný význam. Z obsahu odvolání obžalovaného zcela jednoznačně vyplývá, že soudu prvního stupně vytýká způsob hodnocení důkazů, neboť dle obžalovaného jsou všichni svědci nevěrohodní. V této souvislosti považuje krajský soud za nutné zdůraznit, že soud prvního stupně hodnotil provedené důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Hodnocení důkazů je výhradním právem soudu, který ve věci rozhoduje v prvním stupni a který tyto důkazy v hlavním líčení bezprostředně provádí. Odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové a v návaznosti na to i právní závěry jen proto, že by odvolatel provedené důkazy hodnotil jinak. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by odvolací soud mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad

formální logiky, bylo neúplné, či nebralo zřetel na podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takovéto nedostatky však nelze napadenému rozsudku vytýkat.

Ve vztahu ke skutku pod bodem I.1. obžalovaný namítá, že k převodu vozidla došlo na základě ústní telefonické dohody a jednalo se tak o vyrovnání mezi ním a S██████, který neměl na úhradu dluhů. Obžalovaný je z jednání usvědčován nejen výpovědí svědka Víta S██████, nýbrž i výpovědí svědka Karla P██████. Tento svědek u hlavního líčení uvedl, že obžalovaný, když vozidlo přivezl, mu řekl, že mu někdo dluží peníze, a proto si vzal auto. Spisový materiál obsahuje kupní smlouvu, která je založena na č.l. 120, kde jako prodávající je uveden Vít S██████ a jako kupující Petr P██████. Tato smlouva je datována 2.6.2014. Vít S██████ popřel, že by obžalovanému vozidlo prodal. Smlouva obsahuje i podpis prodávajícího, kterým má být Vít S██████, přičemž podpis ani v náznaku neodpovídá podpisu Víta S██████. Svědek Vít S██████ také při svém výslechu zcela jednoznačně vyloučil, že by podpis na smlouvě byl jeho. Uvedl, že smlouvu vidí poprvé. Ohledně akontace svědek Vít S██████ uvedl, že akontaci platil on. Nevznikají o tom sebemenší pochybnosti. I v případě, že by akontaci platil obžalovaný, neměnilo by to nic na skutečnosti, že vlastníkem předmětného vozidla je poškozený Vít S██████. Co se týče námítky obžalovaného, že nelze uvěřit tomu, že by svědek Vít S██████ byl ochotný rok čekat, než mu obviněný provede technickou zkoušku, tak v tomto směru se v průběhu hlavního líčení konaného dne 5.8.2016 obhájce obžalovaného dotazoval svědka. Svědek vysvětlil, že v důsledku toho rok nejezdil, ale obžalovanému důvěřoval, bral ho jako rodinu a nevěřil, že by mu toto obžalovaný mohl udělat. Z toho rozhodně nelze vyvozovat, že by svědek Vít S██████ byl nevěrohodný. Pokud někoho bral jako rodinu, je pochopitelné, že neprodleně nepodával trestní oznámení, ale čekal, až obžalovaný splní to, co mu slíbil. Obžalovaný se hájí tím, že k převodu vozidla došlo na základě ústní telefonické dohody, což je však v příkrém rozporu s tím, že obžalovaný svému bratrovci předložil zfalšovanou kupní smlouvu, ze které vyplývá, že mu Vít S██████ vozidlo prodal. Obhajoba obžalovaného byla v celém rozsahu vyvrácena, a to jednak výpovědí svědka Víta S██████, výpovědí svědka Karla P██████ a listinným důkazem – kupní smlouvou. Ve vztahu ke skutku pod bodem II. obžalovaný namítá, že poškozená Milena V██████ je nedůvěryhodná s ohledem na to, že požívá alkoholické nápoje. I v souvislosti s výpovědí poškozené Mileny V██████ je třeba uvést jako obdobně v souvislosti s výpovědí poškozeného Víta S██████, že z povahových, resp. osobnostních rysů nelze vyvozovat skutkové závěry, nelze znevěrohodňovat výpověď svědka, pokud nebyly zjištěny nějaké další skutečnosti, které by výpověď znevěrohodňovaly. Jak uvádí obžalovaný ve svém odvolání, Milena V██████ požívání alkoholu nepopírala a požívání alkoholu poškozenou potvrdil i její syn. Poškozená při své výpovědi k dotazu předsedkyně senátu zcela přiléhavě uvedla, že nevidí souvislost mezi svým alkoholismem a zlodějstvím obžalovaného. Poškozená zcela jednoznačně vyvrátila obhajobu obžalovaného, že by mu nabídla fotoaparát a kolo do zástavy. Poškozená uvedla, že obžalovaný si kolo vypůjčil s tím, že potřebuje zajet do Liberce, a proto mu kolo půjčila, on se však již nevrátil. Obžalovaný si také vzal synův fotoaparát, a přestože mu napsala několik zpráv, aby jí kolo a fotoaparát vrátil, neboť ho měla půjčený od syna, tak na to obžalovaný nereagoval. Poškozená Milena V██████ i svědek Jan V██████ vyvrátili obhajobu obžalovaného, že by pro poškozenou prováděl na nemovitosti rozsáhlé rekonstrukce. Jak z výpovědi poškozené, tak z výpovědi svědka Jana V██████ bylo také zjištěno, že byť poškozená požívá alkoholické nápoje, vše si pamatuje. Tudíž ani v případě tohoto jednání nemohla obhajoba obžalovaného obstát.

Soud prvního stupně nepochybil ani tehdy, pokud uvěřil výpovědi poškozené Věry K[REDACTED]. Poškozená popsala svůj vztah s obžalovaným a jeho chování. Její výpověď rovněž nestojí osamoceně, nýbrž je podporována dalšími svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Ohledně Eur svědkyně zcela jednoznačně uvedla, že Eura si obžalovaný bral sám u ní doma. Obsloužil se sám. O bankovních úvěrech, které si poškozená vzala, svědčí smlouvy a nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by vyvracely tvrzení poškozené, že peníze předala obžalovanému. Ohledně výběru finančních částek z bankomatu poškozená uvedla, že obžalovanému v začátku vztahu půjčila platební kartu. Ona z bankomatu nevybírá, vše platí kartou. Poškozená kategoricky odmítla tvrzení, že by Eura vzal její syn. Ohledně vozidla Mitsubishi Carisma v odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně správně uvádí, že obžalovaný je kromě výpovědi poškozené K[REDACTED] usvědčován výpověďmi svědka Jaroslava M[REDACTED] a dále výpověďmi svědků Radovana D[REDACTED] a Michala S[REDACTED]a. Ve vztahu k posledním dvěma jmenovaným obžalovaný uvedl, že je s podivem, že osoby zabývající se vozidly mohly něco takového provést, a to ještě na svého známého. Obžalovaný uvádí, že to není nedbalost, ale úmysl, neboť D[REDACTED] a S[REDACTED] věděli, že vozidlo není k prodeji. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaný má sice právo hájit se způsobem, který uzná za vhodný, nemůže však někoho krivě obvinít ze spáchání trestného činu, jak to v konkrétním případě obžalovaný učinil. Nemohou obstát námitky obžalovaného, že poškozená K[REDACTED] nepředložila doklady o tom, že vlastnila šperky uvedené v popisu skutku pod bodem VIII. Je třeba uvést, že předložení takovýchto dokladů požadovat po poškozené by bylo nespravedlivé. Málokdo si pořizuje jakékoli věci s vědomím toho, že následně bude okraden, a proto je třeba, aby si pro tyto účely schovával doklady o nákupu. Hodnota odcizených věcí byla stanovena odborným vyjádřením. O věrohodnosti výpovědi svědkyně K[REDACTED] rovněž nevznikají sebemenší pochybnosti.

Jak uvedeno výše, skutková zjištění soudu prvního stupně jsou v podstatě úplná a správná, s výjimkou skutku pod bodem IV. napadeného rozsudku. Po provedeném dokazování soud prvního stupně dospěl k závěru, že část skutku tak, jak byl uveden v obžalobě, nebyla prokázána. Dospěl ke správnému závěru, že se jedná toliko o jeden skutek, a tudíž je třeba neprokázanou část toliko z popisu skutku vypustit. Je zřejmé, že v důsledku nepozornosti však soud prvního stupně nevypustil celou neprokázanou část a chybně uvedl i celkovou výši způsobené škody. V popisu skutku soud prvního stupně ponechal: „ačkoli věděl, že nemá dostatek finančních prostředků na jejich splacení, peníze si ponechal pro svoji potřebu a poškozené na vrácení půjčky nic nesplatil a způsobil tak poškozené Věře K[REDACTED] celkovou škodu ve výši 118.280,- Kč. Správně má být uvedeno, že celková výše škody je 181.280,- Kč a z popisu skutku bylo třeba vypustit: „ačkoliv věděl, že nemá dostatek finančních prostředků na jejich splacení, peníze si ponechal pro svoji potřebu a poškozené na vrácení půjčky nic nesplatil.

Soud prvního stupně jednání obžalovaného pod bodem II. správně kvalifikoval jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem III. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem V. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a jako přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem VIII. jako přečin krádeže podle § 205

odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a v případě těchto skutků lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.

Pochybení však shledal krajský soud v případě skutků pod bodem I.1.2. a dále pod body VI. a VII. napadeného rozsudku. Právní kvalifikace jednání obžalovaného v případě těchto skutků nemůže obstát. Soud prvního stupně jednání obžalovaného pod bodem I.1.2. právně kvalifikoval jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku. Soud prvního stupně toto jednání posoudil jako dva dílčí skutky trestného činu podvodu. Je však třeba uvést, že jednání pod bodem I.2. spočívající v tom, že obžalovaný Petr P. prodal vozidlo Ford Focus svému bratrovi poškozenému Karlovi P., nenaplnuje znaky žádného samostatného trestného činu. Obžalovaný tímto jednáním toliko realizoval užitnou hodnotu vozidla, které získal trestnou činností ke škodě poškozeného Víta S. Tudíž jednání pod bodem I.2. nemůže být posouzeno jako samostatný, ani dílčí skutek. Tímto jednáním obžalovaný nenaplnil skutkovou podstatu samostatného trestného činu. Krajský soud tudíž jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Již od okamžiku, kdy obžalovaný převzal od Víta S. osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, bylo jeho úmyslem toto vozidlo poškozenému nevrátit. Svým jednáním obžalovaný způsobil poškozenému Vítu S. škodu ve výši 31.000,- Kč, což je ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku škoda nikoli nepatrná. Jednání se obžalovaný dopustil, přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 30.5.2011 č.j. 1T 172/2004-1018, odsouzen mj. i pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona, a tudíž jeho jednání lze podřadit i pod odstavec 2 ustanovení § 209. V případě skutku pod body VI. a VII. napadeného rozsudku je situace obdobná jako v případě skutku pod bodem I.1. a 2. Jednáním pod bodem VII. se obžalovaný nedopustil žádného samostatného trestného činu. Obdobně jako v případě skutku pod bodem I.2. pouze realizoval užitnou hodnotu vozidla, kterou získal trestnou činností ke škodě Věry K. Krajský soud jednání obžalovaného proto kvalifikoval jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný měl vozidlo Mitsubishi Carisma pouze svěřeno, avšak neoprávněně s ním disponoval jako s vozidlem vlastním. Způsobil škodu ve výši 20.000,- Kč, tedy škodu nižší, než mu byla dávana k tíži soudem prvního stupně a tato škoda je ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku škodou nikoli nepatrnou.

Protože krajský soud částečně zrušil výrok o vině napadeného rozsudku, musel zrušit i výrok o trestu a rovněž výroky o náhradě škody, které navazovaly na zrušené výroky o vině. Nově je ukládán trest za přečiny pod bodem I. a II. a za přečiny zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, které zůstaly v napadeném rozsudku pod body II., III. a V. nedotčeny, přičemž tato trestná činnost je v souběhu s trestnou činností, pro kterou byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 16.2.2015, č.j. 8T 182/2014-458, a tudíž je třeba ukládat trest souhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 4, písm. d) tr. zákoníku, přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře tři roky a šest měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Byť krajský soud jednání obžalovaného kvalifikoval

mírněji, než soud prvního stupně, má za to, že trest, který byl obžalovanému uložen soudem prvního stupně, obstojí i poté, co došlo ke zmírnění právní kvalifikace. Dle názoru krajského soudu soud prvního stupně totiž obžalovanému uložil sice správně souhrnný trest dle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, avšak tento trest byl nepřiměřeně mírný. Pro výkon trestu zařadil krajský soud obžalovaného do věznice s ostrahou, neboť pro to splňuje zákonné podmínky. Je odsuzován za úmyslnou trestnou činnost a již v minulosti vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody pro úmyslné trestné činy. V rámci souhrnnosti byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 16.2.2015, č.j. 8T 182/2014-458, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku pod bodem 3. a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, který zůstal v napadeném rozsudku pod bodem VIII. nedotčen, uložil krajský soud obžalovanému podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání patnácti měsíců. Obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost, kdy byl opakovaně odsuzován pro úmyslnou majetkovou trestnou činnost, byly mu ukládány i tresty nepodmíněné. Svým jednáním naplnil skutkovou podstatu několika přečinů. Tento trest se jeví jako přiměřený, vzhledem k osobě obžalovaného, okolnostem případu i možností jeho nápravy. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poškozená Věra K. se se svým nárokem na náhradu škody přihlásila řádně a včas, a proto v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit této poškozené škodu ve výši 238.680,- Kč. Nárok poškozené byl přiznán ve výši v souladu se skutkovými zjištěními. Poškozená požadovala náhradu škody ve vyšší míře, a proto byla se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozený Karel P. a Jaroslav M. byli odkázáni podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, protože jim sice škoda vznikla, ale v trestně právní rovině nemají postavení poškozených. S nárokem na náhradu škody byl rovněž podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán i Vít S., neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že vozidlo mu bylo vráceno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů

napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 12. ledna 2017

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Zdeňka Mitošinková
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Droznová